

στρώμα δὲν περιορίζεται εἰς μόνην τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ χωρεῖ καὶ πρὸς τὰ κάτω εἰς ἱκανὸν βάθος. Παρευθὺς δὲ τὸ φαινόμενον τονίζεται καὶ δὲν ἀργεί νὰ προσλάβῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔντασιν, καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης ὥρας θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι τὸ πλοῖον περιέπεσεν εἰς πέλαγος πάγων, ὅπου συλληφθὲν μένει ἀκίνητον, ἐὰν ἡ ἀδιάκοπος κίνησις τοῦ δὲν διέλυε πάραυτα τὴν ὀπτικήν ταύτην ἀπάτην. Ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα, καὶ πάντα ταῦτα ἐξηλείφθησαν.

Ἐξετάζων τις μετὰ προσοχῆς τὸ ὕδωρ διασχιζόμενον ὑπὸ τοῦ πλοίου, παρατηρεῖ πλήθος θαυμασίων σωματίων φωτεινῶν, συνθλιβομένων πρὸς ἄλληλα, φωτεινοτέρων δὲ καθ' ἃ μέρος προσκρούουσι πρὸς τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου. Κάδος πληρωθεὶς ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου ἀνεσύρθη ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο εὐρέθη πλήρες σωματίων φωσφορίζοντων, ἐχόντων μῆκος ἐνὸς ἕως δύο ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, σπινθηρίζοντων δὲ λαμπρῶς, ὁσάκις ἀνεκίνει τις αὐτὰ διὰ τῆς χειρὸς ἠριθμηθησαν δ' ἕως τετρακόσια τοιαῦτα σωματίκια ἐν τῷ κάδῳ, χωροῦντι δέκα λίτρας ὕδατος. Ἐὰν δὲ τις ἀνασύρας ἐκ τοῦ ὕδατος τὰ σωματίκια ταῦτα ἐξετάσῃ αὐτὰ πρὸς τὸ φῶς λυχνίας, βλέπει ὅτι συνίστανται ἐξ οὐσίας τινὸς πηγματώδους, ἣτις ἀποξηραίνεται ταχέως εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἀφανίζεται ἀφίνουσα σφαιρίδιον σκοτεινὸν ἔχον διάμετρον ἐνὸς χιλιοστομέτρου, ὅπερ μία σταγὼν ἀρκεῖ νὰ ζωογονήσῃ αὐτῆς, ἐξεγείρουσα συγχρόνως καὶ τὴν φωσφοριστικὴν αὐτοῦ ἰδιότητα. Συντρίβων δ' αὐτὰ ἐντὸς τῆς χειρὸς, ἀπολαμβάνεις μικρὰν τινα σειρὰν φωτεινῆν, ἐν τῷ ἅμα ἀποσθεννυμένην, καὶ ἄσμορον.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φωτεινοῦ φαινομένου, περὶ οὗ πρόκειται, πρέπει ν' ἀναχθῆ εἰς σωροῦς μεγάλους ζωφίων φωσφορίζοντων, συνθλιμμένων πυκνῶς πρὸς ἄλληλα, καὶ παραγόντων φῶς μᾶλλον ἢ ἥττον λαμπρὸν, ἀναλόγως τῆς μεγαλιτέρας ἢ μικροτέρας αὐτῶν συμπυκνώσεως. Ὅσον καὶ ἀδιστακτως δύναται ν' ἀπομακρύνῃ τις πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν ὡς πρὸς τὸν φωσφορισμὸν τῆς γαλακτώδους θαλάσσης. Ω.

ΤΟ ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΝ ΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Ἐφευρέθη ἐσχάτως νέος τρόπος τοῦ καθιστᾶν τὰ ὑφάσματα ἀδιάβροχα, καὶ φαίνεται, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος μέλλει νὰ ἀποδειχθῆ κατὰ πάντα ἄριστος. Εἶνε δὲ, κατὰ τὸν Ἄρρόνον, ἀπλούστατος, καὶ συνίσταται τὸ νὰ διαπερασθῆ τὸ μέλλον νὰ κατασταθῆ ἀδιάβροχον πρᾶγμα διὰ πιεστηρίου περιέχοντος ἰδιαιτέρων τινῶν ὕλην. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο λεπτῶν πολλὰ μέτρα μεταξωτοῦ γίνονται ἀδιάβροχα, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τούτου ἡ ἐλαχίστη μεταβολὴ μήτε εἰς τὴν ὑφὴν μήτε εἰς τὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος. Ἐξ ἐναντίας μάλιστα καὶ τὸ χρῶμα

τοῦ ὑφάσματος στερεοῦται, καθὼς φαίνεται, ἔτι πλεονέτερον.

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἰστῶν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν τρόπον τοῦτον, ὁ χάρτης, τὰ ψάθινα σκιαδία, τὰ βιβλιοδετικά περικαλύμματα τῶν βιβλίων, τὰ δέρματα, κτλ. Ἐκ δύο μεταξωτῶν κυανοχρόμων τὸ ἕτερον ὑπεβλήθη εἰς τὸ πιεστήριον μετ' ἃ ἀμφοτέρω τὰ ὑφάσματα ὑπεβλήθησαν συγχρόνως εἰς ρεῦμα ὕδατος ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἀδιαβρόχου μεταξωτοῦ τὸ ὕδωρ διεξέρρευσε χωρὶς νὰ τὸ βρέξῃ, τὸ δὲ μὴ ἀδιάβροχον κατεβράχῃ ὅλον. Τεμάχιον στυπποχάρτου ὑποβλήθη εἰς τὸ πιεστήριον κατέστη ἀδιάβροχον ὡς ὁ χάλυψ, ἐν ᾧ ἡ ἀντίστροφος ἄψις τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου διέσωσεν ὅλας τὰς ἀπορροφητικὰς ἰδιότητάς του.

Τεμάχιον χάρτου ἐρυθροῦ λεπτότατον ἀπέβη οὕτως ἀδιάβροχον ἐκ τῆς ὑγρασίας, ὡς ἐὰν ἦτο ἀπὸ καουτσού. Ἀξιοσημείωτον δὲ πλεονέκτημα τῆς νέας ταύτης μεθόδου εἶνε, ὅτι τὰ δι' αὐτῆς παρασκευαζόμενα ἀντικείμενα, ἐν ᾧ γίνονται ὅλως ἀδιάβροχα, διαπερῶνται ὅμως ὑπὸ τοῦ ἀέρος ἀπαραλλάκτως, ὅπως καὶ πρότερον.

Ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε, καθὼς λέγουσιν, ἐφευρέσεις ἀποστράτου τινὸς ἀξιοματικῆς Ἀγγλοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τῇ ἀληθείᾳ, ἔλεγε τις προχθὲς πρὸς τὸν βουλευτὴν Π^{**}, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ χαμαιλέον τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἡ ἀποστροφή σας πρὸς τὴν σταθερότητα τῶν ἀρχῶν εἶνε κάπως ὑπερβολικὴ. Δὲν ἀρνείται κανεὶς ὅτι ὅλων τῶν κομμάτων αἱ ἀρχαὶ εἶναι σεβασταί, ἀλλὰ...

— Ἐδῶ σὲ σταματῶ, ἀποκρίνεται ὁ Π^{***}, ἀφοῦ ὅλων τῶν κομμάτων αἱ ἀρχαὶ εἶνε σεβασταί, τί κακὸν εἶνε νὰ μεταβαίῃ τις ἀπὸ τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο;

Εἰς γραμματοκομιστῆς ἔλαμνε προχθὲς τὸν ἐξῆς ὀρισμὸν:

Γυνὴ ὑπανδρευμένη εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον ἔρθεσεν εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνεται.

Νεῆνις ἀνύπανδρος εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον δὲν ἀπεστάλη ἀκόμη.

Ἡ γεροντοκόρη εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον ἐλησμονήθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Καθ' ἣν ἐπαγγὴν ὁ διάσημος Ῥενάν εἶχε δημοσιεύσει τὸν *Bior* τοῦ Ἰησοῦ, ἐζήτηε νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκημά τι.

Τέλος εὐρίσκει ἐν, καὶ δίδει εἰς τὸν θυρωρὸν τὸ ὄνομά του, λέγων ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἐπαύριον.

Ὁ θυρωρὸς, ὅστις εἰς τοῦτο τὸ μεταξὺ ἔλαβε πληροφορίας περὶ τοῦ προσώπου, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτε τὴν ἐπιούσαν ἐπανήλθε:

— Κύριε, μὲ εἶπαν ὅτι εἶσθε ἄνθρωπος ποῦ